Dra. FENNERA

Léčení ledvin a bolestí v zádech

Všechny nemoce ledvin, měchýře, močových ústrojí, též rheumatism, bolesti v zádech, vady srdeční, kamen v měchýři, volnatelnost, ženské nemoce.

Nedejte se odstrašiti. Jest léku pro vás. Jedině dopište dru. Fennerovi. Ztrávil celý život svůj léčením takových případů jako jsou vaše. Všechny porady zdarma.

"Dr. Fenner's Kidney and Backache Cure jest příčinou, že jsem dnes na živu. Trpěl jsem velice nemocí ledvin po léta a váha mého těla klesla na 120 liber. Nyní vážím 165 liber. W. H. McGUGIN, Olive Furnace, O."

Na prodej: V lékárně 27. a Q ul., So. Omaha. S. A. Beránka, 16. a William ul., Omaha. Jos. Tučka, 2413 jižní 13. ul., Omaha. Emila Čermáka, 1262 jižní 13. ul., Omaha. R. Robinsona, č. 524 jižní 16. ulice. U lékárníků 50c., $1. Požádejte o kuchařku — je zdarma.

Tanec sv. Vita jistě se vyléčí. Oběžník. Dr. Fenner, Fredonia, N. Y.

ADRESÁŘ SPOLKŮ

Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednot

pro severozápadní státy:

Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebrasku obě Dakoty a Michigan.

Hlavní Jednota v St. Paul, Minn.

Úřadující s účetním výborem se sejdou ...letně, načež podřízeným spolkům výsledky zasílány budou. Velkopředseda Frant. Skos, St. Paul, Minn., I. místopředseda J. Aubrecht, Minneapolis, Minn., II. místopředseda Joseph Hromátka, Hopkins, Minn. Velkotajemník Frant. A. Krch, St. Paul, Minn. Velkopokladník Joseph Fyra, Minneapolis, Minn. Úřadovna: 365 Goodhue st. St. Paul, Minn. Lékař Hl. Jed. a Chs. J. Dohm, 195 E. 7th St., St. Paul, Minn.

Čtvrtletní zprávy se zasílají všem spolkům v dubnu, červenci, říjnu a lednu.

Č. I. v Montgomery, Minn.

odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda Jan Novotný, místopředseda Jakub Wondra. Tajemník Fr. Mixa. Účetník Václav Petříčka. Pokladník Vojt. Němec, zástupce Vojt. Vaša.

Č. II. Mladočech v Le Sueur Center Minnesota.

odbývá své schůze každou 2. neděli v měsíci v síni IOOF. Předseda Jakub Krenik, tajemník Fr Barta LeSueur Center, Minn., účet. J. Bicek, pokladník Vác. Krava.

Č. III. v St. Paul, Minn.

odbývá své schůze každou 3. středu v měsíci. Předseda Václav Kotnour, st. tajemník F. J. Pavlečka 657 Canton St. účetník Frant. Horáček, 644 Pleasant Ave., pokl. Fr. Hanzal.

Karel Havlíček Borovský, č. IV. Minneapolis Minn.

odbývá své schůze každou 1. neděli v měsíc v síni č. 221 corner of Washington & Cedar ave., So. Předseda Petr Straka místopředs. M. Peterka, tajemník Aug. Mendl 1411—3 Str. South účetník Jos. Šefl, 2022 — 2. Str. South, pokladník Jan Svìták 923 Thornton Ave.,

Č. V. v Nové Praze, Minn.

odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Vác. Křita, místopřed. Jan F. Kohout, účetník Ant. F. Vrtiš, taj. Matěj F. Bašťýř, pokladník Vojt. J. Chalupský, průvodčí Frant. M. Korbel, vnitřní stráž Jan Kratochvíl, venkovní stráž Vác. Pykal. důvěrník Fr. Pomije.

Komenský č. VI. v Hayward, Minnesota.

odbývá své schůze 1. neděli v měsíci. Předs. J. Funfar., místopředs. Vojt. Pacovský, taj. Josef Straka, Glenville, Minn., účetník Fr. Prantner, pokl. Václav Šedí, Oakland, Minn.

Karel Veliký, č. VII. v Nové Třeboni, Minnesota.

odbývá své schůze každou 4. neděi v měsíci. Předseda Jan Klein, Montgomery Minn., místopředs. Vojtěch Uhlíř, Doyle, Minn., tajemník Vác. Edl, Doyle, Minn. účetník Jan Podolil, Doyle, Minn., poklad. Jan Noska, Doyle Minn.

Č. VIII. Rovnost Owatonna, Minn.

odbývá své schůze každou 2. neděli v měsíci v jednu hodinu odpol. v síni Č. S. P. S. Předseda Fr. Mixner; místopředs. Leopold Dušek; tajemník Jno C. Fisher; účetník Fr Pechek; pokladník Adolf Horák; průvodčí Dom. Moravec, vnitřní stráž Kašpar Slezák, venk. stráž Josef B. Vavřin.

Spolek č. IX. v Pine City, Minnesota,

odbývá své schůze každou 2. neděli v měsíci v 1 hod. odp. Předseda Jan Štochl, místopřed. Jan Bárta, tajem. Cyr. Kuss, účetník Anton Pešek, poklad. Václav Karas, průvodčí Tom. Bašil, vnitřní stráž Jos. Procháska, venkovní stráž Matěj Procháska, Pine City, Minn.

Č. X. Čechoslovan, v Olivia, Minn.

Předseda Ant. Roček, místopředseda Bed. Roček, tajemník Karel Švihovec, účetník M. Petříčka, pokladník Václav G. Ployhard. Odbývá své schůze druhou neděli v měsíci.

Čechie č. XI. v So. Omaha, Neb.

Odbývá schůze každý druhý čtvrtek v měsíci o osm hodin večer v síni Fr. Laitnera. Předseda Jan Červený 20. a Q. místopř. Fr. Laitner, tajemník a účetník Adolf Zeplák, 226 North 20. ul., pokl. J. Vocásek 21. & S St.

Číslo XII. Chrudim v Racine, Wis

odbývá své schůze každou třetí sobotu v měsíci v 7 hodin večer. Předseda Kar. Čáslavský, 1234 N. Geneva st.; místopředs. Jos. Petržilka 1208 N. Geneva st.; taj. a účet. Jos. Havlina, 1723 N. Geneva st.; pokladník Vác. Janota, 1612 Albert St.

Číslo XIII. Český Lev v Seaforth Redwood Co., Minn.

odbývá schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Karel Roušek, místopředs. Václav Platuika, tajemník Henry Jedlička, účetník Ant. Kotval, pokladník Jan Kotval.

Číslo XIV. Ladimír Klácel, v Tuscobia, Wis.

odbývá schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Albert Kuča, Jos. Soukup místopředs. tajemník Vác. Hamack, Jos. Havel účetník, Jos. Krabulec pokladník.

Jan Hus č. XV. Hopkins, Minn.

odbývá své schůze každý druhý pátek v 8 h. večer v Anderson Hall. Předs. Jan Shonka Box 191, místopředs. Jos. Štěpánek, taj. Jos. Heyda Box 18 Hopkins, Minn., účetník Jan Červený, pokladník Frank Kříž.

Nebraska č. XVI. v Omaha, Neb.

odbývá své schůze každé první úterý v měsíci v síni p. J. W. Hrocha. Předs. J. W. Hroch, tajemník a účetník Jakub Mareš, 1210 So. 13. St., pokladník Karel Mareš, S. E. cor. 5th and Williams St.

Číslo XVIII. Bratří Severu, v Drywood. Wis.

zvolili si následující úředníky: předseda Jan Piller, místopředseda Frank Kinkor, taj. Josef Fuchs, účet. Bohumil Josífek pokl. Tom. Kyselka, průvodčí Jan Svoma vnitřní stráž Jos. Josífek, venkovní stráž Štěpán Najbrt, početní výbor Vác. Novák, Josef Vlasnik, Jan Forman. Schůze se odbývají každou druhou neděli v měsíci.

Louis Berka,

český právník a veřejný notář

598 N. Y. Life Bldg., Omaha.

V úřadovně pouze odpoledne od 2 do 5 hod.

Kdo by potřeboval radu neb zástupce v právních záležitostech, notářskou práci, abstrakt, aneb se chtě přesvědčit, má-li dobrý zápis na majetek, ať se na něj s důvěrou obrátí. Odporučujeme jej všem krajanům, kteří právní pomoci potřebují. 23—

Josef Kavan,

pozemkový a pojišťující jednatel.

2709 již. 19. ulice.

Prodává loty, v Omaze i v So. Omaze, pozemky sgrové a farmy v pobliží Omahy i ve státu a pojištění opatří vám u těch nejlepších firem při cenách nejnižších. Též zabývá se vyhotovováním abstraktů.

Obraťte se s důvěrou na něho a bude vám spravedlivě poslouženo.

CÍSAŘOVNA ALŽBĚTA.

Román od Viléma Boroše.

Však zdálo se, že panovník schválně pomíjí ty, které se samy povyšují.

Kráčel přímo k nejméně oživenému místu, kde stála Hermina, dcera generála Uraga, a žádal ji o první tanec.

Kdyby byl čtval blesk ubohou dívku omráčil, snad by nebyl takový účinek způsobil, jako žádost panovníkova. Krev ustala jí probíhati v žilách, stála tu jako mramorová socha; nejraději by bývala klesla panovníkovi k nohám; brzy však pochopila, oč se jedná, vzpamatovala se a již vznášela se po boku císařově v šumném kole, provázena tisícerými závistivými zraky svých družek.

Na to ji císař dovedl opět k dřívějšímu sedadlu a pravil zvučným hlasem, takže to v celém okolí slyšeti bylo:

"Slečno, tančíte znamenitě! Zvláště tak příjemné oko, jako jest vaše, najdeme zřídka kdy na zemi!"

Císař se vzdálil — však ostatní pohlíželi v udivení na červenající se dívku.

"Zajisté!" — volaly paní, takže i Hermina to slyšela, "ta má okouzlující zraky!"

Hermina dosud myslila, že vše to jest sen, však nezbylo jí k dalšímu přemýšlení času. Maršálek Miramon prosil o tanec; na to jeden hodnostář po druhém ucházeli se o přednost. Již úcta a slušnost tobo vyžadovaly. Byloť každému ctí, mohl-li tančiti s tou, s níž císař sám byl tančil!

V hodině odpočinku blížil se k ní Pedro.

Jak byla blažená, jak šťastna!

Neměla však času ho pozdravit, neb již se blížil k ní zakladatel dnešní její blaženosti — vznešený panovník.

"Jak slyším, milá slečno," pravil dobrosrdečným hlasem, "jste nevěstou kapitána — není liž pravda?"

Co měla ubohá Hermina odpověděti? Všecka krev vehnala se jí do tváře, když studem hoříc, pravila tichým hlasem:

"K službám, vaše veličenstvo."

Císař přál blažené dvojici štěstí a vzdálil se.

Druhého dne po plesu pravil otec s úsměvem k Hermině:

"Bavila jsi se včera dobře, rozmilá Herminko?"

"Ó,otče!" zvolala dívka a majíc oči plny slzí, vrhla se mu kolem krku. "To byl nejkrásnější den mého života!" A dodala tichým, blaženým hlasem: "Vždyť jsem nevěstou!"

"Vím vše," odpověděl starý hrdina samolibě, "za tři měsíce bude svatba!"

Také této noci klečela Hermina před křížem, nad její postelí visícím, ale neprosila již Všemohoucího, aby ji k sobě vzal, nýbrž modlila se za svého budoucího chotě a aby Bůh odplatil stejnou měrou zakladatelům jejího štěstí, císařovně Šarlottě a dobrotivému císaři Maxmiliánovi....

A Bůh — — —?

Až v nebesích připravil jim odplatu za jejich dobré skutky!

KAPITOLA 40.

Náhoda.

V úřednickém kasině mexických kasáren rozmlouvali spolu plukovník Castellar a generál Mebia.

Mebia byl starý generál, ale nesúčastnil se mexických politických bojů.

Domníval se, že voják má býti vojákem, politické pletky ať si činí diplomaté, kteří se v tom vyznají.

Vojsko Mebiu milovalo.

V důstojnickém kasině jednalo se o tom, že Castellar, vyjev si na koni do okolí města Mexika, spozoroval na této cestě velice podezřelé věci.

Mexiko leží uprostřed obrovského údolí. V polokruhu obklopují ho vulkanické hory Popokatepetl a Staccihuatl, ovšem že ve vzdálenosti mnohých mil od města.

Za jasných dnů bylo možno s ulic mexických viděti tyto sopečné hory. Vrchol jejich září v stříbrné záplavě; při východu slunce se zdá, že hoří mořem plamenův.

V jednom z těchto vrcholů byl v galejní práci generál Eskobedo s chotí.

"Až do úpatí hor," pravil Castellar, "táhne se vojsko různě oděné. Je ho tu celé ležení, s děly, s puškami i s vozy."

"Není možná!" zvolal Mebia.

"Mohl jsem je dobře viděti a přísahám na to, že jsou to vojíni Juarezovi."

"O tom měla by se podati zpráva Altamirovi, aby se o tom císař dověděl."

"Já bych řekl, že bychom měli my dříve onen tábor prozvěděti. Získali bychom si u císaře velikých zásluh."

"Jenomže v podobnou chvíli jest drahá každá hodina."

"Za dva dny můžeme celé postavení jasně poznati. Posílyte, pane generále: bude dobře, půjdeme-li dříve my na výzvědy."

"Budiž."

"Nahodilý máj objev zůstane tedy dva dni tajemstvím."

"Staniž se, jak si přejete."

Oba vysocí důstojníci dohodli se o tom, že potají se rozhlédnou mezi cizími vojáky na blízku sopečných hor.

Vydali se na cestu přestrojeni za horníky.

Asi hodinu cesty za městem setkali se s jiným horníkem.

Přicházel jim vstříc, byl uprášen a unaven.

Chvíli pohlíželi na sebe.

Mehia vykřikl.

"Hiehle! Toť Altamira, vrchní velitel vojska!"

"A ty jsi Mehia, co?" ozval se Altamira, za havíře přestrojený.

"A já jsem Castellar," prohodil plukovník.

"Kam pak?" tázal se Altamira.

"Tam, odkudž se ty vracíš, jak se zdá," odpověděl Mehia.

"Vy již také o tom víte?"

"Víme. Castellar to spozoroval."

"Na úpatí hor stojí deset tisíc mužů a po moři přichází druhých deset tisíc. Juarez se přičinil."

"Musíme císaře upozorniti na to. Ať se vrátí zatím do Queretara!"

"Ano, to se musí učiniti."

"Dříve však bych se s nimi rád srazil. Aby císař viděl, že neustupujeme při spatření první čety nepřátel."

"Proč se ukryl Juarez v horách?"

"Chce dříve vysvoboditi Eskobeda z dolů."

"Arciže, úspěch vítězství byl by jistější, kdyby se vrátil k Mexiku s Eskobedem."

"Pojďme, vraťme se domů, seberme vojsko a napadněme Juareza."

"Bez císařova vědomí?"

"Ano."

"Nikoli, Altamiro. Císař musí míti vědomost o našem úmyslu. Miramonu rovněž se to musí říci. Dejme tomu, že bychom bitvu ztratili a Juarez vnikl by až k městu Mexiku? Co se stane pak? Císař a císařovna přijdou do nebezpečí, mohli by je zajati a snad zabiti. Takové možnosti musí býti vznešený panovník ušetřen."

"Já však nechci ničeho říci ani Miramonovi, ani císaři!" pravil Altamira vážně. "A nařizuji vám, abyste mlčeli."

"Tento rozkaz příčí se mému svědomí," odtušil Mehia.

"Opakuji,že nechci!" řekl Altamira rozhodně.

"Proč ne?"

"Z vojenské ctižádosti. Chci rozprášiti nepřátelské vojsko, jež posud ani netuší, že o jeho blízké existenci víme, a to dříve, než bych tím císaře polekal."

"Jednej dle svého náhledu."

"Mohu se na vás spolehnouti?"

"Ano," pravil Castellar.

"Ty neodpovídáš?" tázal se Altamira generála.

"Pojďme, přátelé! Po cestě si o věci ještě jednou pohovoříme."

Všichni tři vrátili se do města, kde je nikdo na ulici nepoznal. Jakž by napadlo hledati někoho v zakuklení havířském?

Altamira vydal rozkaz, že zítřejšího dne počnou veliká vojenská cvičení na blízku sopečných hor.

"Já tam také budu," pravil císař Maxmilián.

"Zítra ještě nechoďte, veličenstvo," odpověděl Altamira. "Račtež přijíti pozejtří, kdy bude již mužstvo pohromadě."

"Dobře tedy, přibudu teprve druhého dne na cvičení."

Altamira klidně se odebral do kasáren vydati další rozkazy.

Proč nechtěl císaři oznámiti, že nepřítel jest na blízku, záhy se dovíme.

Mehia nebyl příliš často u dvora. Ale přes to byl velikým ctitelem a stoupencem císařovým.

Přemýšlel a uvažoval, proč asi se Altamira tolik vzpíral, proč ani nedovolil, aby císař súčastnil se prvého útoku, maskovaného slepým manévrem.

Tvář, hlas i podivná zmatenost Altamirova se valně Mehiovi nelíbily.

K večeru se rozhodl, že půjde na procházku do sadu před červeným domem. Císař se zde každého dne prochází, možná, že se s ním zde setká.

Tak se také stalo.

Císař Maxmilián procházel se se svou chotí po parku.

Mehia uctivě se postavil stranou u cesty, jak se při potkání nejvyššího pána sluší, a po vojensku salutoval.

Císař zavolal ho k sobě.

"Jak se vám daří, milý generále Mehio?" tázal se ho.

Mehia se poklonil.

"Děkuji vašemu veličenstvu za nejvyšší pozornost. Velmi dobře."

"To mne těší. Polní cvičení bezteho vyžadují pevného zdraví."

"Jsem otužilý voják,veličenstvo, dovedu mnoho snésti."

"Ubohý Hajduk nemůže býti s námi. A dávno již si přál malou vojenskou parádu."

"Jest těžce nemocen?"

"Odebral se se svou chotí a s Julií Šarkadyovou do Vera-Cruzu. Ve ville, oblopené bujnými tropickými rostlinami u břehu mořského, jest pro něho lépe, nežli zde v tomto hlučném městě. Jinak jest mu den po dni lépe. Sestra Julie ošetřuje ho velmi obětavě a nemocný ji poslouchá."

Dejž Bůh, aby se generál co nejdříve uzdravil."

"Kolik mužů asi súčastní se cvičení?"

"Asi šest až osm tisíc."

"Indiáni tam také budou?"

"Ano, veličenstvo."

"Mužstvo nechť jest pohoštěno v dny cvičení na můj účet."

"Prosím, veličenstvo."

Generál pohlédl těkavým pohledem císaři do tváře.

"Nuže?" pravil císař, spozorovav tento pohled. "Chcete mně něco říci?"

"Rád bych, veličenstvo, ale..."

"Má choť nemá to slyšeti?"

"Oh, ano, před jejím veličenstvem nesmí být nic zatajeno."

"Mluvte, prosím."

"Octl jsem se v situaci velmi choulostivé. Měla to býti povinnost Altamirova,ale jeho ctižádost vojenská jest ještě větší než vědomí povinnosti. Já se obávám o vaše veličenstva...."

Císař pohlédl překvapeně na Mehiu.

"Obáváte se? Teď, když všecko jest ticho? Když odevšad nás obklopují jenom důvěra a láska?" pravil císař Maxmilián s úžasem. "Odhalili jste spiknutí?.... Víte něco? Mluvte, prosím, mluvte upřímně a přímo!"

"Altamira chystá se k hrdinskému činu,ale já s ním nesouhlasím."

"K čemu se chystá Altamira?"

"Juarez jest tady."

"Kde?"

"Na úpatí sopečných hor, s desíti tisíci mužů."

"A Altamira chce tam jíti na vojenské cvičení?"

"Altamira chce napadnouti a zahnati Juarezovy čety. Osměluji se tedy raditi, aby vaše veličenstvo se vznešenou chotí odebralo se do Queretara, než Juareza zapudíme."

"Klid a mír trval tedy jenom rok!" pravil císař smutně a sklopil hlavu na prsa. "Vážím si toho, že mně to Altamira zamlčel, nechtěl mne zarmoutiti, ale na druhé straně vám děkuji, že jste mne upozornil na hrozící nebezpečí. Vojsko povedu sám, utkáme se, znova začne krveprolévání, boje, bitvy!"

"Altamira se na mne bude zlobiti, veličenstvo......"

"Altamira se nedoví, kdo mě o tom zpravil. Buďte klidén, generále, vy jste jednal z věrnosti k císaři."

Mehia se uklonil.

Císař stiskl mu ruku a doprovodil císařovnu do červeného domu.

Z jitra, když vojsko v Mexiku posádkou ležící bylo již připraveno k odchodu, přijel k nemalému překvapení Altamiry a Miramona císař Maxmilián na bílém oři.

"Kam ráčí vaše veličenstvo?" ptal se Miramon.

"Do boje,příteli. Zbytečně mně to tajíte, vím, co se chystá na úpatí sopečných hor."

"Ani jediného slůvka o tom nevím, veličenstvo," řekl Miramon s údivem.

"Ale Altamira ví."

"Co se stalo."

"Juarez je tady, přivedl si deset tisíc mužů proti mně. Vy, zatím, co odejdu, bděte nad mírem domácím a nad mou chotí. Zvítězíme, cítím i věřím, že Juareza hanebně porazíme."

Miramon pohněvaně obrátil se k Altamirovi, proč že mu zatajil věc takové důležitosti?

Oba vůdcové div že se nepohádali.

"Nejsem vám povinován zodpovědností," odsekl mu Altamira a to postačilo k tomu, aby oba velcí muži nadobro se sobě odcizili.

Rozkaz náčelníka jezuitského řádu počal se kvapně uskutečňovati.

Miramon nepohlížel důvěřivě na Altamiru, tím spíše, že tento se ani tuze nebránil podezření.

Vojsko vyšlo s císařem Maxmiliánem v čele.

Mexikánům bylo jen tolik známo, že ubírají se na polní cvičení.

Nikdo neočekával, nikdo ani netušil, že nebezpečí bylo tak blízké!

.... Na úpatí sopečných hor skutečně tábořil Juarez. Sebral kolem sebe deset tisíc mužů, aby s nimi napadl císařské na suchu, kdežto druhých deset tisíc žoldnéřů mělo podniknouti útok z lodí!

Vrchním velitelem jejich byl — kníže Petr Medicejský, či, jak mu mužstvo přezdívalo: černý satan.

"K večeru učiníme útok," pravil Juarez. "Obsadíme vchody do dolů, pobijeme všecky, kdo se nám postaví na odpor, ale Eskobeda a jeho choť musíme z lůna hory vyvésti na světlo boží!"

"Očekávám vzkaz od Altamiry, dříve nelze útok podniknouti."

"Kde jste mluvil s Altamirou?"

"Náhodou jsem se setkal s jeho bratrem."

"Kde?"

"Zde v okolí."

"Vždyť nemá žádného bratra."

"Vydával se tedy za něho."

"To byl on sám!"

"Měl na sobě hornický oblek. Byl ubohý a schátralý."

"Kníže, mluvil jste s ním, to byl Altamira sám! S majáku mexického jest viděti až sem, možná, že nás v Mexiku již spozorovali a Altamira sem přišel na výzvědy."

"To jest možné."

"A o čem jste mluvili?"

"Vzkázal jsem Altamirovi, že jsme zde v čele velikého vojska, aby nám přišel vstříc, ale tak, že napadne nás s pravé strany a my zatím s levé strany zaujmeme Mexiko. Učiní-li to, zavazuje se mu Juarez čestným slovem, že dá Altamiru zvoliti za presidenta republiky. Na důkaz, že horník mluvil se mnou, s knížetem Medicejským, vrchním velitelem vašich vojsk, stáhl jsem s prstu démantový prsten a poslal jsem ho Altamirovi."

"Protože pak Altamira žádného bratra nemá, jsem jist, že jste s ním mluvil osobně. Byla to nabídka velmi obratná, milý kníže, protože Altamira jest velice ctižádostivý a kolísavého charakteru."

"Tolik mohu říci, že horník se nadmíru zamyslil a démantový prsten můj schoval třesoucí se rukou do kapsy. Myslím si...."

"Jest to zajisté! Altamira jest naší věci získán."

"Pouhým prstenem?"

"Nikoli! Vyhlídkou na presidentství republiky."

"Uvidíme, co učiní. Zítra by již měl přijíti."

"Pravím předem,že tady bude."

"Nuže, nepodnikejme tedy žádného útoku na doly. Po příchodu Altamirově budeme snad moci i bez krveprolévání otevříti dvéře žaláře Eskobedova a jeho choti."

"Dobře, počkejme tedy ještě," odpověděl Juarez a oba pak dívali se dalekohledy a pátrali, co se u města Mexika asi děje.

Odtud, jakož bylo uvedeno, vojsko vytáhlo.

Vedl je císař Maxmilián, připravený k boji, odhodlán podstoupiti i smrt.

V červeném domě zůstal Miramon, aby bděl nad císařovnou a nad národem.

Znepokojeně otvíral úřední listiny, když náhle upoutalo jeho pozornost malé fialové psaníčko.

Hned se ho chopil.

Podíval se na obálku a rychle ji otevřel.

V dopisu bylo napsáno hezkým latinským písmem:

"Miramone! Dej si pozor na Altamiru! Má v kapse démantový prsten, kterým ho zasnoubil kníže Medicejský z poslání Juarezova s republikou!

Timotej."

"Cože? Co mi tu píše onen jezuita?" zarazil se Miramon. "Altamira má být podplacen? Ah, šílená slova! Altamiru nelze podplatiti!......Ale přece — proč zatajil mně přítomnost Juarezovu? Proč nechtěl, aby císař šel s ním na cvičení?.... Vůči mně byl pyšný a nadutý.... Timotej má ďábla v službách!.... Půjdu za vojskem, ať se Altamira posadí sem na mé místo a já půjdu s vojskem dál. Císař jest tam a nadchnouti se také dovedu!.... Ano, Altamiru s cesty odvolám!"

Miramon složil dopisy, dal si osedlati koně a jel za vojskem.

Císař byl skutečně překvapen, když spatřil přijíždějícího Miramona.

"Co se stalo?" tázal se císař.

"Altamiru očerňují."

"To jest přepínání! Nevěřím nepřátelům Altamirovým," odpověděl císař.

"Tvrdí se, že má u sebe démantový prsten."

"Od koho?"

"Od knížete Medicejského."

"Kdo jest to?"

"Římský šlechtic, býval kdysi hostem na císařském dvoře rakouském."

"A co dále?"

"Tento šlechtic jest nyní vůdcem Juarezových vojsk."

"Ať je tedy vodí! My pana knížete porazíme a punktum!"

"Přišel jsem proto, veličenstvo, abyste...."

"Abych?" tázal se císař zvědavě.

"Ráčili Altamiru poslati zpět do červeného domu a jeho místo mnou obsaditi."

"Vámi?"

"Ano, mnou."

"Myslím, že přepínáte své vojenské schopnosti."

"Možná, ale pevná vůle a nadšení dělají i z malých mužů hrdiny."

"Altamiru však bychom urazili tím, kdybychom zbavili ho velení."

Pokračování.

Jaterní neduh

Mnohé neduhy jako žloutenka, nezáživnost, nespavost a jiné sklíčující nepravidelnosti lidské soustavy tělesné zaviněny jsou lenivými játrami.

Dra. Petra Hoboko

léčí jaterní neduh rychle a bez nebezpečí. Podněcuje játra k obnovené činnosti a vylučuje jedovatou žluč z krve. Žádné mineralie—pouze byliny. Místní jednatelé je dodávají.

Adresujte:

DR. PETR FAHRNEY.

112-114 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Kdykoliv potřebujete kočár k pohřbu aneb k vyjížďce, objednejte si jej v největší půjčovně koní a povozů

Palace Stables,

C. H. CREIGHTON, maj.,

roh 17. a Davenport ul.

Kočáry jsou vyhřívány a proto možno v nich podniknouti i delší výlet. Povozy možno si objednati též telefonicky. TEL. 257. 23

JOS. DUFFY velko- i maloobchodník LIHOVINAMI

....má na skladě....

výborná importovaná i kalifornská vína, jakož i importované a kentucké kořalky a likéry.

Ručí, že zboží jest také, jak o něm tvrdí, jinak se peníze vrátí.

TELEFON 38. 2508 N Street. SOUTH OMAHA.

A. N. Frick & Son Co

Velkoobchodníci a importéři

LÍHOVIN a LIKÉRŮ.

Nástupci firmy: L. Kirscht Sr., Frick erbetz.

Tel. 544. 1001 Farna ul., Omaha

Fred Krug Brewing Co.

OMAHA, NEBRASKA.

"Státní vzorný pivovar."

Vaří nejlepší druh ležáku

Cabinet a Extra bledé v soudkách a v lahvích.

Vyrovná se každému a žádné ho nepředčí

NAŠE ZÁSADY: Nejlepší materiál a nejlepší technická dovednost. Veliká pečlivost a obchodní opatrnost

NAŠE SNAHA: Uspokojiti obecenstvo.

NAŠE ODMĚNA. St. 'e se zvětšující obchod.

Dopisy se ochotně vyřizují dle přání.

Metz Bros. Brew'g Co.

Staří a spolehliví sládci.

Vaří a lahvují výborné pivo.

Telefon 119. OMAHA, NEBR.

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj, oblíbí si zajisté naše *"GOLD TOP"* lahvové pivo. Jest lehké, perlící se a řízné a jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody—neníť v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v nižádném smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řádnými našimi zákazníky.

Dodává se v bednách a sice v lahvích kvartových neb paintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem.—Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.

JETTER BREWING CO., vaří a lahvují výborné pivo.

SOUTH OMAHA, NEB.

Muž, kterýž hledá

stále příležitost k zlepšení svých poměrů, jest mužem, kterýž jednou docílí svého účelu. Jestliže se muž ten obrátí na

Chicago, Milwaukee & St. Paul R'y

obdrží takovou zprávu ohledně pozemků, ležících na této dráze aneb k ní sáhajících, že mu přispěje v honbě jeho za štěstím a blahobytem. Adresa

F. A. NASH, Gen'l Western Agt., 1524 Farnam St. OMAHA, NEB.